

Glensgård (FP):

Ministeren for offentlige arbejder har atter været ude på styringens overdrev. Den skandale, som Hovedstadsområdets Trafikselvskab har vist sig at være, skal nu trækkes ned over hovedet på alle os andre, som er så heldige at bo uden for HT's område. Ministeren siger ganske vist et eller andet sted i bemærkningerne, at han ikke ønsker at påtvinge amterne en HT-ordning, men samtidig fremgår det, som var det bøjet i neonrør, at ministeren anser det som en nødvendighed, at amterne skal foretage en strammere styring af den kollektive trafik.

Jeg må på mit skarpeste tungemål frabede os andre — og det vil sige de liberale — at skulle gennemføre en sådan planløsning, som ministeren her lægger op til. Jeg kan lige se vor nuværende trafikminister, hr. Niels Matthiasen, sidde på kejserens trone og forvalte § 3, stk. 1:

„Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere retningslinjer for planlægningen, herunder om planernes indhold, fremgangsmåden ved deres udarbejdelse og ved planændringer.“

Hvilket glædeshyl der vil lyde den dag, en sådan styringsminister må få en sådan styringsmagtstilladelse! At tænke sig, retten til at bestemme, hvad planerne skal indeholde, fremgangsmåden ved deres udarbejdelse, kort og godt en styringsplan efter den til enhver tid siddende minister, og altså på nuværende tidspunkt en minister, der ønsker en statsstyring og i det hele taget en styring ovenfra, det modsatte af, hvad mit parti står for!

Alene af den grund kunne jeg afvise forslaget til lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet, men vi agter selvfølgelig at gå langt mere i dybden med disse socialismens trafikforløbere. I § 3, stk. 2, står der:

„Myndigheder og offentlige institutioner og trafikvirksomheder skal efter anmodning fra amtsrådet eller en kommunalbestyrelse give de oplysninger, der findes nødvendige for trafikplanlægningen.“

Vil det sige, at amtsrådene og kommunalrådene i fremtiden skal have ret til at snage i helt private trafikforetagenders interne oplysninger om f. eks. dækningsbidrag, belægningsprocenter, generelle omkostninger, investeringer osv. osv.? Dette er selvfølgelig

helt klart fra ministerens side, og det er dermed atter et klart bevis på, at socialismen, som ministeren står for, intet har med fremskridtspartiets politik at gøre. Vi vil bekæmpe sådanne usmagelige tendenser.

Ser vi derefter på kapitel 3, § 4, hvori der står:

„Amtsrådet og kommunalbestyrelserne i et antal kommuner, der efter de senest offentliggjorte registerfolketal omfatter et flertal af indbyggere i amtskommunen, kan træffe beslutning om, at amtsrådet og kommunalbestyrelserne i amtskommunen i fællesskab opretter en trafikvirksomhed, der udfører almindelig rutekørsel i amtskommunen.“

Ja, så må man spørge sig selv, om det er rimeligt at påtvinge 49,99 pct. af amtets borgere at betale til et trafikapparat, som de slet ikke ønsker. Mange små landkommuner må i de kommende år se en skatteforhøjelse i øjnene, udelukkende fordi ministeren måske vil finde et flertal for sine HT-tanker.

Reglerne for trafikplanlægningen har efter bemærkningerne været behandlet i et udvalg med repræsentanter for Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, som den 3. oktober 1974 har afgivet indstilling til ministeriet, og jeg håber, ministeren vil tilstille trafikudvalget denne indstilling.

Angående de administrative konsekvenser vil jeg gerne bede ministeren oplyse, hvad de to akademikere i ministeriet skal være uddannet i, samt hvilke eksakte opgaver de skal beskæftige sig med. Jeg vil også gerne bede ministeren oplyse, hvordan han kan holde 2 akademikere og en kontoruddannet inden for en samlet udgift på 250.000 kr. inkl. løn, feriepenge, husleje, telefonomkostninger, kontorholdsudgifter og alle de andre generelle udgifter.

Ligeledes vil jeg bede ministeren nærmere gøre rede for ministerens skøn over udgifterne for primær- og amtskommunerne, idet jeg efter Kramers lille regnebog må sjusse mig til, at det højst kan blive 120.000-130.000 kr. til hvert amt efter ministerens tal. Jeg tror overhovedet ikke, det slår til bare på amtsplan, og jeg vil derfor, indtil andet er bevist, antage, at de 2 mill. kr.'s skøn er foretaget efter terningkastmetoden.

Ser vi derefter lidt på de øvrige tre forslag, skal jeg lade falde nogle ganske få bemærkninger. Vedrørende forslag nr. 207,